

denne Side blev sagt mod at yde et saadant Tilskud. Det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte da: „Man skal ikke altid komme til Statskassen, saa snart man har noget for. Jeg tror, at den Slags Ting, hvorom der her er Tale, staar sig egentlig allerbedst ved, at det udelukkende er private, der støtte dem, og jeg tror ogsaa, at Bevillingsmagten staar sig bedst derved, thi man kan ikke støtte en kirkelig Bevægelse, naar den arbejder for et godt Formaal, og saa slaa Haanden af en anden. Statskassen staar de forskellige kirkelige Bevægelser lige nær. De ofre alle deres Skatter og Afgifter til Staten ... og Statskassen kan derfor ikke optræde som Beskytter af den ene Retning fremfor den anden ... naar man endvidere i denne Sag paabe- raaber sig Foreningens Forhold over for vore Soldater, at den opbevarer Soldaternes Tøj vederlagsfrit“ — hvad der forresten ikke er sandt — „og bruger dette som et særligt Motiv, maa jeg dertil sige, at vi have jo vore Soldaterhjem her i Kjøbenhavn, til hvilket vi give Bidrag, og som, saa vidt jeg ved, ogsaa vederlagsfrit opbevarer Soldaternes Tøj“ — hvad der er sandt — „men det er dog ikke Meningen at give Bidrag til alle Foreninger, som komme og sige, at de opbevare Soldaternes Tøj vederlagsfrit. Da vi i Forvejen have Soldaterhjem og give Bidrag dertil, maa Staten have affundet sig med dette Krav ved et saadant Tilskud.“ Af hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (A. Christensen) udtalte den Gang skal jeg kun citere følgende: „Jeg er en bestemt Modstander af at give denne Forening en Understøttelse her paa Finansloven, dels paa Grund af de Konsekvenser, dette kan medføre, og dels fordi den Retning, det skal gives til, er mig saa usympatetisk som vel tænkes kan Efter min Mening vil denne Bevilling være meget upopulær her i Kjøbenhavn — det lægger jeg imidlertid ikke saa megen Vægt paa, men den vil drage slemme Konsekvenser efter sig. . . . Vi ville nemlig give en vis kirkelig Retning, som vi ikke sympatisere med, et Tillidsvotum, medens vi ikke opnaa at give Soldaterne mere, end hvad vi paa anden Maade og meget

billigere kunne give dem.“ Det var altsaa to meget kendte Venstremænd, hvis Navne have en udmærket Klang inden for Venstre, som den Gang udtalte sig bestemt mod at give denne Bevilling. Jeg skal endvidere anføre, hvad et Medlem af et andet Parti, det ærede Medlem fra Veringe (Holm) udtalte. Han sagde: „Ja, hvis der var Tale om at give Støtte til Foreningens aarlige Drift, vilde jeg absolut være derimod, men her er kun Tale om at give den som en Anerkendelse af den hele Forenings Virksomhed i Almindelighed, at give de sidste Midler til at rejse den Centralbygning, her er Tale om.“ Det er jo mærkværdigt, thi nu i Aar er der jo netop Tale om at yde et Tilskud til Driften, og det ærede Medlem er dog med, skønt det absolut var det, han ikke vilde gaa med til for 3 Aar siden. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem. Er der nogen, som har Privilegium paa at løbe fra det ene Standpunkt til det andet, maa det jo særlig være ham og hans Parti. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til dette. Jeg synes, her er anført udmærket slaaende og gode Grunde. Det viste sig altsaa for 3 Aar siden, at der kun var 6 Venstremænd, der sammen med Højre og de moderate stemte for den søgte Bevilling, og deriblandt var naturligvis det ærede Medlem for Ribe (Busk), medens alle de øvrige Venstremænd stode fast og fulgte de nævnte to Ordførere. Jeg vil haabe, at Venstre ogsaa i Dag vil staa paa dette sit gamle Standpunkt, og at de gode overbevisende Argumenter fra den Gang, maa staa i Kurs den Dag i Dag, saa at vi ikke her yde Indre Mission et fast aarligt Tilskud paa Finansloven.

Krigsministeren (Schmack): Med Hensyn til det første Andragende, som er henvist til mig, skal jeg bemærke, at det over for mig ganske bestemt er udtalt, at Ulykken, som ramte den unge Mand, fremkom ved en Uforsigtighed fra hans Side. Det, at Laboratoriet Aar for Aar, naar der findes ny Maader eller Foranstaltninger, som kunne yderligere sikre Arbejderne, iværksætter saadanne Foranstaltninger, kan jo ikke forandre det Forhold, om den vedkommende Arbejder ved denne Løjlig-